

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820203035
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820203035.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: U. o zaplatenie 277,87 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie nad sumu 218,87,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 232,87,- eur od 27. 04. 2018 do 03. 03. 2021 spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 217,87,- eur od 04. 03. 2021 do zaplatenia z a s t a v u j e.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania vo výške 100% s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 277,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.04.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 28.07.2015 zmluvu o pôžičke Č.. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 900 eur („schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 26,71 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1602,6 eur. do dnešného dňa uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1137,88 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. Jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.02.2018 - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.04.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaný listom z dňa 21.04.2018 - „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premĺčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik

potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukázal uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.: 16co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn: 17co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 277,87 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „pokuta“ v sume 53,31 eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaná uhradila sumu 1137,88 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. V predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „mp3“) vo výške 9,72 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 9,72 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad /stĺpec „zostatok“/ vo výške 340,9 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 53,31 eur /stĺpec „pokuta“, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe uviedla, že v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka bol vydaný platobný rozkaz. Podľa nej zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Má za to, že predmetná zmluva je uzatvorená v rozpore s § 39 a 41 Občianskeho zákonníka, pretože dohoda o výške úrokov z úveru sa prieči dobrým mravom. Poukázala na to, že podľa internetovej stránky X. úrokové miery podobného úveru mali výšku úroku 12,15% ročne. V zmluve bola vo výške 26,99%, čo prevyšuje viac ako dvojnásobne mieru úrokov poskytnutých v tomto období bankami. Preto má za to, že dohodu o výške úrokov je potrebné považovať za absolútne neplatnú. Uviedla, že v prospech žalobcu uhradila sumu 1.137,88,- eur. Odo dňa podania žaloby ďalšie 3 splátky spolu v sume 45,- eur. Žalobca poskytol žalovanej úver 900,- eur a keďže dohoda o výške úroku má byť považovaná za absolútne neplatnú, nemá voči žalobcovi žiaden dlh. Ďalej uviedla, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Poukázala na to, že podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 zmluva má obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Mala za to, že údaje RPMN je v zmluve nesprávny, pretože žalobca nezahrnul poplatok poistenia vo výške 2,90% mesačne do týchto nákladov. K tomuto vyjadreniu boli priložené aj potvrdenia o úhrade trikrát sumy po 15,- eur dňa 16.10.2020, 19.11.2020 a 17.12.2020.

3. V replike právny zástupca žalobcu uviedol, že má za to, že žalovaná podpísala zmluvu dobrovoľne. Zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovanej boli parametre zmluvy oboznámené riadne pred podpisom a je to názoru, že v zmluve je uvedená aj správne náležitosť celková suma pôžička, pretože poistenie nie je úverom, a teda nemalo byť započítané do predpokladu pre výpočet RPMN. Taktiež má za to, že úroky nie sú uplatňované v rozpore s dobrými mravmi. Avšak vzhľadom na úhradu sumy 45,- eur po podaní žaloby zbral žalobca čiastočne do úhrady týchto súm, a to zo dňa 16. 10. 2020, 19. 11. 2020 a 17. 12. 2020 v sume 46 eur späť.

4. Následne pred otvorením pojednávania ešte žalobca súdu doručil ďalšie čiastočné späťvzatie žaloby kde uviedol, že dňa 03. 03. 2021 zo strany žalovanej bola vykonaná ďalšia úhrada vo výške 15,- eur, preto do tejto sumy berie žalobca späť.

5. Žalobca k žalobe doložil notársku zápisnicu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX spolu s prílohami, predžalobnú upomienku zo dňa 28.02.2018, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.04.2018, prehľad splátok a úhrad.

6. Z výpisu z Obchodného registra spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a z notárskej zápisnice notára JUDr. Ľubice Floriánovej č. N 3283/2017 o projekte rozdelenia zlúčením spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. spolu s prílohou 1 k projektu

vyplýva, že právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. pri pohľadávkach je Y. Ú. L., C..R..

7. V priebehu konania podal pôvodný žalobca a žalobca na tunajší súd návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu. Súd uznesením č.k. 7Csp/112/2020 -88 zo dňa 04.06.2021 rozhodol, že v konaní pokračuje na strane žalobcu so spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. a pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Y., C.. R., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil ako nový žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

8. Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania.

9. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Svoju neprítomnosť neospravedlnila, pojednávanie odročit' nežiadala.

10. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 28.07.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v sume 900 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť v 60 splátkach pri výške mesačnej splátky bez poistenia 25,96 eur, sadzba poistenia: 2,90 %, splátka s poistením 26,71 eur, celkové náklady spotrebiteľa: 657,60 eur, celková čiastka: 1.557,60 eur, priemerná hodnota RPMN: 37,67 %, RPMN: 26,99 %, odplata: 26,99 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %, prvá splátka splatná dňa 20.08.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti 7/2020, fixná ročná úroková sadzba 26,99 %.

11. V zmysle čl. 5 bodu 5.1 Zmluvných podmienok spoločnosť poskytuje klientovi pôžičku na základe uzatvorenej zmluvy.

12. Podľa čl. 5 Zmluvných podmienok bodu 5.4 klient je povinný plniť spoločnosti za poskytnutie pôžičky riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve.

13. Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve (čl. 12 Zmluvných podmienok bod 12.2).

14. Spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov spoločnosti daná na poštovú prepravu (čl. 14 Zmluvných podmienok bod 14.2).

15. Listom zo dňa 28.02.2018 označeným ako predžalobná upomienka, spoločnosť Y., C..R.. vyzvala žalovanú k bezodkladnej úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 80,13 eur s tým, že ju zároveň upozornila, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade veriteľ si bude uplatňovať denný úrok z omeškania z nezaplatenej istiny. Predmetná predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 05.03.2018.

16. Oznámením zo dňa 21.04.2018 žalobca oznámil žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy Č.. XXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu.

17. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná uhradila ku dňu podania žaloby celkovo sumu 1.137,88 eur, naposledy dňa 10.09.2020 vo výške 15 eur.

18. Po podaní žaloby na súd žalovaná uhradila sumu vo výške 60 eur.

19. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

21. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

24. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

25. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a a),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 19 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou

poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, 1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov 1) na platobné transakcie 1) a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie 1) sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

26. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

27. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

33. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

35. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto

podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

36. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

38. Podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzatvára poisťnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

39. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

40. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

41. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

42. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah

obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

43. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

44. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

45. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

46. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

47. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

48. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

49. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobca môže vziať žalobu späť.

50. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

51. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom zastavení späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

52. Nakoľko žalobca zobral žalobu pred otvorením pojednávania v časti o zaplatenie nad sumu 218,87,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 232,87,- eur od 27. 04. 2018 do 03. 03. 2021 spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 217,87,- eur od 04. 03. 2021 do zaplatenia späť, súd konanie o zaplatenie nad túto sumu zastavil, ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

53. Žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože z prílohy č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ako aj z oznámenia pôvodného veriteľa zo dňa 25.05.2021 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej poštou bolo preukázané, že žalobca predmetnú pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanej nadobudol od pôvodného žalobcu a veriteľa Y., C..R.. v zmysle § 524 ods.

1, 2 Občianskeho zákonníka na základe postúpení pohľadávky zo dňa 20.05.2021. Pred postúpením pohľadávky vyzvala banka v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách žalovanú na splnenie omeškaných splátok úveru zo zmluvy oznámením o zosplatnení pohľadávky 21.04.2018. Zároveň bolo z výpisov preukázané, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok úveru evidovaných veriteľom presahujúcom 90dní.

54. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

55. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu dňa 28.07.2015 podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver v sume 900 eur, pričom žalovaná sa zaviazala čerpané prostriedky uhrádzať veriteľovi v splátkach s poistením 26,71 eur mesačne, pri úrokovej sadzbe 26,99 % ročne, bez poistenia 25,96 eur, pri sadzbe poistenia: 2,90 %. Priemerná hodnota RPMN: 37,67 %, RPMN: 26,99 %, odplata: 26,99 %. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná obsah úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že Y., C..R.. ako právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanej poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti, bankového povolenia a žalovaná pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Na zmluvu sa vzťahuje tiež zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V predmetnej právnej veci bola zistené výhrady zo strany žalovanej. Popierala podanú žalobu z dôvodu, že mala za to, že istinu úveru uhradila a keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, je potrebné žalobu zamietnuť.

56. V konaní nebolo sporné, že bola uzatvorená zmluva medzi účastníkmi konania, žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 900 eur, a ku dňu podania žaloby žalovaná vykonala úhrady vo výške 1.137,88,- eur. Po podaní žaloby uhradila sumu vo výške 60,- eur.

57. Sporné bola výška úrokovej sadzby a hodnota údaju RPMN.

58. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 26,99 % ročne. Z internetovej stránky X. súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v júli 2015 činil úrok pre stav úverov 12,15 % p.a. a pre nové obchody 10,29 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

59. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprímerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009 : „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda

o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ (obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 5. 2016 sp. zn. 19Co/312/2015).

60. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

61. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

62. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosťou za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

63. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

64. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa

v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

66. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§39 Občianskeho zákonníka), a preto žalobca nemá nárok na úrok z úveru pre jeho neplatnosť.

67. Súd poukazuje aj na § 39a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

68. Ďalej súd má za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje správny údaj v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.. Aj keď uvedená zmluva obsahuje výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahuje však všetky predpoklady, použité na výpočet tejto RPMN. Spôsob výpočtu RPMN je uvedený v prílohe č. 2 citovaného zákona, pričom podkladom pre výpočet RPMN je číslo posledného čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Súd má za to, že zmluva uvedené neobsahuje. Tieto údaje obsahuje list s označením štandardné európske informácie, avšak tým nie je splnená podmienka, že tieto údaje obsahuje zmluva.

69. Z dôvodu chýbajúcej tejto náležitosti - podkladom pre výpočet RPMN aj preto súd považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový, ako to predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017

70. Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 25 Co/54/2018 zo dňa 18.12.2018.

71. Taktiež súd mal zato, že údaj RPMN uvedený v zmluve je nesprávny. Zákon spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy stanovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí okrem iného obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (/§ 9 ods. 2 písm. k)/. Pre prípad absencie týchto náležitostí zákon stanovil, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (/§ 11 ods.1 písm. b)/. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov úveru, sa musia v zmysle § 19 v spojení s § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, pričom do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Z vykonaného dokazovania

vyplývalo, že predmetná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je formulárová zmluva, ktorej znenie vopred pripravil samotný žalobca. Z obsahu samotnej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedený medzi ostatnými náležitosťami aj poplatok za poistenie 2,90 %, pričom údaj o poistení je rovnako ako ostatné základné podmienky úveru vopred pripravený žalobcom a samotný formulár zmluvy neumožňoval žalovanému zasiahnuť akýmkoľvek spôsobom do zmluvy. Je z uvedených skutočností nepochybné, že aby žalovaný získal spotrebiteľský úver ponúknutý žalobcom za podmienok vyplývajúcich z návrhu zmluvy, musel prijať aj poistenie splácania úveru. Získanie úveru za ponúkaných podmienok bolo teda podmienené tým, že žalovaný poistí svoju schopnosť splácať úver a zaviazá sa na platenie poistného. Poplatky za poistenie preto spadajú do celkových nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojených s predmetnými spotrebiteľskými úvermi a mali byť preto zahrnuté do výpočtu RPMN úverov. Je nepochybné, že pri výpočte RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, čo vyplýva aj zo základných podmienok úverovej zmluvy, preto je údaj o RPMN úveru v predmetnej úverovej zmluve uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 1 písm. d) stanovuje jednotlivé predpoklady, za ktorých sa úver poskytnutý spotrebiteľovi považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to ak údaj RPMN úveru v predmetnej úverovej zmluve je uvedený nesprávne v neprospech spotrebiteľa. V zmysle uvedeného preto je úver, ktorý žalovaný na základe predmetnej úverovej zmluvy čerpal, bezúročný a bezpoplatkový.

72. Pokiaľ ide o samotné dojednanie poistenia a žalované poistné, súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient mal súhlasiť so zvoleným základným súborom poistenia, pričom dojednané poistné predstavovalo 2,90 %. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. V zmluve je uvedené, že poistné je 2,90%. Z takto formulovaného poistenia nie je zrejmé v akej výške vo vyjadrení eur sa poistné platí a na aké poistné udalosti sa vzťahuje a aké poistné plnenie sa pre poistného poskytne, ak nastane poistná udalosť. V konaní nebolo preukázané, že poistná zmluva bola uzavretá platne podľa § 788 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd nárok v časti uplatneného poistenia zamietol.

73. Ďalším žalobcom uplatneným nárokom, bol nárok na zaplatenia sumy 9,72 eur za náklady spojené s uplatnením pohľadávky. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pretože náklady spojené s uplatnením pohľadávky síce presne rozpísal, avšak dôkazy o tom, že tieto pohľadávky pred podaním žaloby na súd vymáhal, súdu nepredložil. Súdu predložil len oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čo nie je úkonom vymáhania pohľadávky. Keďže súd nemal možnosť preskúmať výšku týchto nákladov, keďže žalobca takéto dôkazy o úkonoch vymáhania pohľadávky nepredložil, preto aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

74. Súd teda na základe vykonaného dokazovania má za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mínus vykonané úhrady.

75. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby a rozsahu úveru. Pre absenciu uvedených náležitostí sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d) zákona č. 129/2010 Z.z. a §39 Občianskeho zákonníka považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca od žalovanej nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky, ktoré boli v zmluve dojednané. Žalobca má nárok na vrátenie istiny pôžičky. Z výpisu bolo preukázané, že žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 900 eur, pričom súd mal predložených výpisov a tvrdení žalobcu preukázané, že žalovaná uhradila veriteľovi

splátky úveru ku dňu podanie žaloby vo výške 1.137,88 eur a po podaní žaloby vo výške 60 eur. Tento rozsah čerpania a úhrad žalovaná nespochybňovala. Na istine úveru tak už nie je povinná uhradiť žiadne finančné prostriedky. Súd preto uplatnený nárok žalobcu považoval za nedôvodný a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol tak, ako je to uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

76. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

77. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

78. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

79. Keďže súd mal zato, že žaloba nebola podaná dôvodne, pretože pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalovaná nemá povinnosť už žalobcovi nič vrátiť, a teda žalobca bol neúspešný v celom rozsahu, tak žalobca z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania a žalovanej tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania.

80. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

81. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.